

Одними з основних понять доказової медицини є формуляри і протоколи лікування, тобто лікар при першому спілкуванні з хворим уже повинен мати чітко зумовлений і, головне, науково обґрунтований і доведений алгоритм постановки діагнозу і призначення схеми терапії. Під час вивчення будь-якої теми при обговоренні діагностичної та лікувальної стратегії, профілактики захворювання наголос ставиться на необхідності брати за основу дані доказової медицини. Контроль вивченого та засвоєного при підготовці до практичного заняття матеріалу здійснюється шляхом вирішення запропонованих тестових завдань та ситуаційних задач, у тому числі завдань на зразок «Крок-2», з обов'язковим обговоренням протоколів надання допомоги при певних нозологіях. Під час курації хворого за темою заняття викладач акцентує увагу на опитуванні хворого, зборі скарг, анамнезі захворювання та життя, клінічному обстеженні по системам та органам, формуванні попереднього діагнозу, призначенні плану обстеження, інтерпретації результатів дослідження, формулюванні остаточного клінічного діагнозу та виборі стратегії лікування хворого згідно стандартів.

Таким чином, застосування принципів доказової медицини в навчальному процесі, вивчення протоколів надання медичної допомоги при певних нозологіях дозволяє студентам отримати кращі теоретичні знання та в подальшому бути конкурентноспроможним випускником.

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

С.Ю. Каратєєва, І.А. Плеш, М.С. Березова

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти

Кафедра внутрішньої медицини

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Сучасний розвиток медичної освіти, етапи його реформування, питання, пов'язані з підвищенням якості освіти випускників медичних закладів, вимагають нових підходів до організації навчального процесу.

Впровадження інноваційних технологій робить заняття більш доступним і цікавим, активізує навчально-пізнавальну діяльність.

Однією з актуальних і ефективних інновацій є впровадження комп'ютерних технологій, дистанційна форма навчання, яка значно розширює діапазон підготовки студента, вносить новизну, дозволяє за допомогою фото та відео створити інформаційне середовище, виступає вагомим чинником активізації навчально-пізнавальних знань з хірургічних дисциплін.

Результати навчання значно покращуються, коли є можливість використання в навчальному процесі технології дистанційної візуалізації шляхом відеотрансляції з операційної.

Готуючи практичне заняття зі студентами, викладач повинен ретельно продумати структуру заняття, окреслити проблему та її розв'язання та намітити шляхи її вирішення.

Викладач повинен керуватися насамперед тим, що окрім надати студентові певний обсяг практичних навичок, навчити студента творчо підходити до вивчення та засвоєння матеріалу, до вміння відокремлювати головне від другорядного, вміло користуватися набутими знаннями. Таким чином, необхідно постійно вдосконалювати форми навчального процесу.

Підсумковий модульний контроль проводиться в усній формі, шляхом перевірки у студентів практичних навичок, уміння оцінювати результати досліджень, розв'язувати ситуаційні задачі, формулювати висновки та рекомендації.

Отже, для активізації розумової діяльності студентів і формування професійного мислення, викладач повинен засвоїти форми, методи традиційних та інноваційних методик, враховуючи рівні знань та вмінь кожного студента групи, широко використовувати методи інтенсифікації та оптимізації навчального процесу, формувати у майбутніх медиків мотивацію до навчання та професійного самовдосконалення

ПІДГОТОВКА ТА ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

С.Ю. Каратєєва, І.А. Плеш, М.С. Березова

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти

Кафедра внутрішньої медицини

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Особливістю підготовки та проведення практичного заняття є те, що необхідно на якісно новому рівні в умовах модульної системи навчання здійснити формування професійно-компетентного фахівця з різнобічними функціональними обов'язками.

Застосування на практичних заняттях поряд із тестуванням студентів, обговорення клінічної проблеми, доведення, аргументування власного погляду, дискусії з викладачем, відпрацювання та засвоєння практичних навичок значно покращують засвоєння тематичного матеріалу.

Реформування вищої школи і сучасні вимоги до підготовки майбутніх фахівців призвели до змін у викладанні дисциплін.

Саме вивчення дисципліни «сестринська практика» є необхідним базовим фундаментом для подальшої діяльності фахівця, оскільки отримані знання та практичні навички допоможуть майбутньому спеціалісту розширити клінічне мислення, встановлювати діагноз, розробляти індивідуальні плани догляду за пацієнтами різного профілю.

Практика свідчить, що мотиваційна діяльність студентів під час позааудиторної підготовки не може бути єдиною запорукою успішного опанування практичними навичками та вміннями, що формують професійну компетенцію майбутнього фахівця. Необхідні пошук та оцінка ефективності сучасних інноваційних методів навчання в умовах реформування освітньої медичної галузі для підвищення якості практичної підготовки медичних фахівців, що орієнтовані на запити сучасної медицини.